

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tijedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tijedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 35 (573), 24. srpnja 2022.

KRALJICA

17. nedjelja kroz godinu

OPROSTI NAM DUGE NAŠE

Gospodine, oprosti nam duge naše.

Ne u mjeri naših siromašnih praštanja

Ne kako mi običavamo oprštati

Ne po mjeri naših potkupljivih i
proračunatih oprštanja,

Nego pak,

Da otkrijemo tvoje „blago milosrđe“,

Da kušamo tvoju „razoružanu nježnost“,

Da naučimo i mi oprštati,

Da oprostimo onima s kojima dijelimo kruh,

Da ne upadnemo u očaj srama,

Da se odreknemo ohole želje da oprostimo,

Da razotkrijemo svoje lažne pravičnosti i ljutine,

Da mognemo oprostiti samima sebi,

Da naše oprštanje postanu odraz tvojega,

Gospodine, oprosti nam duge naše.

I. čitanje (Post 18, 20-32), II. čitanje (Kol 2, 12-14)

Evangelije po Luki (Lk 11, 1-13)

MOLITVA: OČE NAŠ...

Molitva Očenaša koliko god bila jednostavna, usklađuje najdublje i svagdašnje stvari s velebnom božanskom budućnošću. Prekratka je i previše ozbiljna da bi se mogla izgovarati na brzinu i bez ikakvoga razmišljanja.

Molitva 'Očenaša' tako je konkretna i tako duboka, ili moramo o njoj razmišljati kada je molimo ili izgovaramo što ne znamo. Ona moli od Boga milosrđe, ali također kao uzvrat obećava naše milosrđe. Traži oproštenje – nudeći oproštenje. Čovjek se njome predaje u ruke svojega Gospodina Boga, ali uvijek ostaje kao njegovo dijete, a ne kao sluga...

To je molitva koju mogu moliti sve vjere koje priznaju jednoga Boga za Oca... Da li smo mi zaboravili njezino duboko značenje baš zato što ju često i od djetinjstva izgovaramo? Ova molitva ne smije biti samo stvar napamet naučena kao neka pjesmica... Njome se čovjek stavlja u životni odnos s Bogom. Ni u kojem momentu života ne smijemo je pretvoriti u mehanički izgovor.

Ako se u životu ne ostvaruje onda se još više izvrgavamo osudi Boga, jer lažemo njome mjesto da molimo.... 'Oprosti nam, kako i mi oprštamo...' Jesmo li svjesni tih riječi kad ih izgovaramo? Napasti ima (svjesnost napasti vrlo je važna!) ali ne daj nam Gospodine da mi podlegnemo tim napastima... Pouzdanje u Boga, neka bude nad nama tvoja volja... totalno povjerenje u Boga i njegovo upravljanje našim životom.

On je taj koji nam uvijek najbolje želi... Čovjek je jedino biće na zemlji koje može upravljati svoj pogled prema svome Izvoru i svome najdubljem Temelju! Sve životinje izvršavaju svoje životne čine, ali nikada ne postanu svjesne svojeg tvorca. Čovjek je taj koji spoznaje svoj Izvor i klanja se prema misteriju svojega porijekla. Bez sumnje je da i životinje slave svojim životom svojega Tvorca...

Međutim, čovjek je pozvan da jedan dio svojega vremena specijalno oslobođači se svagdašnjih okupiranosti da bi se

stavio u dijalog s onim od koga potječe i kome će se vratiti... I molitvi je najvažnije (ne naše svagdašnje potrebe) da osjetimo da nam Bog govori, da Boga osjetimo prisutnim u svojem životu. Makar je snažna svaka molitva koju čovjek upućuje Bogu, ipak najsvetija je ona molitva kada smo kao zajednica ujedinjeni, kada molimo kao Božji narod. I sva 'čudesna mjesta' svijeta snažna su samo u toliko koliko se na ta mjesta okupljaju ljudi koji čekaju da im Bog progovori..., koji su oprali svoje srce da im zgodnije Božja riječ dođe u srž života....

Zato i izgovaramo na svakoj Misi onu najuzvišeniju molitvu u kojoj se ponovno osjetimo djeca Božja..., djeca koja se naslanjaju na grudi svojega Oca, koja su sigurna u njegovu ljubav i moć. Molitva je tek prava molitva ako je proživljena njezina istina, inače je mehanički čin koji je izgubio naše osobne karakteristike. Bog nas preko molitve poziva na očinsko sinovski razgovor.

Također kršćanske molitve mogu biti vrlo različite i osobne. One su unutarnji razgovor s Bogom i bližnjima. Uza sve što molimo iskreno nemamo garanciju da će naše molitve biti uslišane. Uslišanost nadilazi naše procjene i naše shvaćanje. Naša molitva nas otvara milosrdju Božje. Za 'utjehu', Isus je molio za jedinstvo svojih sljedbenika, pa vidimo, nažalost, da nema jedinstva...

Zato je osnovno u našoj molitvi: Bože neka bude tvoja volja! U svakom slučaju je očito da Bog poštuje našu slobodu i uvijek nas pomaže u našim plemenitim i iskrenim nastojanjima. Molitva ima puno više značenje od moljenja.

Kroz molitvu se uspostavlja odnos s Transcendencijom. Molitva je najjednostavniji i najdublji religijski govor. Kad se nešto ne može riječju i logikom izreći izriče se molitvom. Isto tako nema čovjeka koji nije izrekao neku svoju molitvu. Bilo u radosti bilo u teškoći, bilo u ljepoti prirode bilo u izgubljenosti.

Oče naš budi trajno s nama i upravljam nas!

Marijan Jurčević, OP